

עִטְרַת שָׁלוֹם

קול קאמרנא 0747962080

עלון שבועי שע"י מוסדות קאמרנא בארה"ק • בנשיאות כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א • עיה"ק ירושלים ת"ו

וְאַתְּחַנֵּן אֶל הוֹי"ה בְּעֵת הַהוּא לֵאמֹר. אֲדֹנֵי יְהוֹ"ה אַתָּה הַחֲלוּת לְהִרְאוֹת אֶת
עַבְדְּךָ אֶת גְּדֻלָּךְ וְאֶת יָדְךָ הַחֲזָקָה אֲשֶׁר מִי אֵל בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה
כְּמַעֲשֵׂיךָ וְכַגְבוּרְתְּךָ (ג כג-כד).

עיקר תפילתו של משה היה על תיקון השכינה

הנראה לפרש, על פי מה דאיתא בספח"ק תולדות יעקב יוסף (בעש"ט עה"ת נחאות קנב), וז"ל: שמעתי ממורי זלה"ה כי צדיקייא אינון שלוחי דמטרוניתא, שעל ידי הצער וחסרונו יודע חסרון השכינה להתפלל שימולא שם החסרון, ונעשה על ידו ייחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה, וזהו מעלת התפלה עיי"ש. ואם כן משה רבינו כשבא להתפלל כדי להיכנס לארץ ישראל, היתה עיקר כוונת תפילתו ממה שהתבונן בחיסרון יחוד השכינה למעלה, ועיין בספח"ק נוצר חסד לרביה"ק פרק ד' משנה יא עיי"ש.

מיחודא עילאה יהיה תיקון ליחוד זו"ן

וזהו אומרו ואתחנן בגי' תקי"ה, היינו שהתפלל שימשך מבחינת י"ה שהוא יחודא עילאה אל הוי"ה בעת ההוא היינו הוי"ה הוא בחינת ז"א, והוי"ה ע"ת בגי' מלכות, היינו שימשך הארה מיחודא עילאה ליחוד זו"ן יחודא תתאה, שהוא בעת ההוא של מצב ומעמד יחוד השכינה.

משה התפלל שיהיה העלאת השכינה עד יחוד הוי"ה אלהי"ם

וזהו לאמר שהתפלל ליחוד השכינה אֲדֹנֵי יְהוֹ"ה היינו שהכתיב הוא הוי"ה והקרי הוא אלהי"ם, שראה שהיחוד של השכינה עם ז"א היה בדרגה התחתונה של הוי"ה אדנ"י בחינת נה"י, והתפלל שיהיה העלאת השכינה בדרגה של הוי"ה אלהי"ם בחינת תג"ת, וזהו את גדלך בחינת חסד, ואת ידך החזקה בחינת גבורה, אשר מי אל בחינת תפארת יעקב, שהקב"ה קראו אל (מגילה יח.), ושם יהיה היחוד של בשמים ובארץ שהוא יחוד זו"ן.

באשמת הדור לא נתקן השכינה

ואמר להם משה רבינו ויתעבר הוי"ה בי למענכם היינו כמו שאמרו חז"ל (מועד קטן כה.) ראוי היה רבינו שתשרה עליו שכינה אלא שבבל גרמה ליה, וזהו שאמר להם משה רבינו ויתעבר הוי"ה בי למענכם שבאשמתכם לא הועילה תפילתי שיעלה השכינה.

משה עצמו תיקן ע"י ראייה ומחשבה

ומכל מקום אמר לו השי"ת למשה רבינו עלה ראש הפסגה ושא עיניך ימה וצפנה ותימנה ומזרחה וראה בעיניך כי לא תעבר את הירדן הזה היינו שאם כל כוונתך הוא רק לעבודת היחודים ולתיקון השכינה, תוכל לעשותו בראייה ובמחשבה ולא בפועל ממש בארץ ישראל.

יעזור הקב"ה שכל אחד יוכל לתקן מה שצריך לתקן, ע"י עבודת היחודים לתיקון השכינה הקדושה, ויטייח המאורות בשלימות ביחודא תתאה ועילאה, וינחמו בבנין בית מקדשנו השלישי, ונוכח לובא לציון גואל במהרה בימינו אמן.

רעוא דרעוין תשפ"ד

עטרת מז

אמדות טהורות מרבותינו זי"ע

ואתם הדבקים בהו"ה אלהיכם חיים קלכם היום (ד).

וממורי הקדוש החוזה מלובלין נשמתו עדן, שמעתי פירוש על הפסוק ואתם הדבקים בהו"ה אלהיכם חיים כולכם היום כלומר אותן הדבקים בתלמיד חכם (כתובות קיא:) יכול הת"ח להעלותם, אבל אותן המתלוצצים מת"ח, והת"ח נבזה בעיניו וגדולה השנאה ששונאים אותנו, בודאי אין בכח ת"ח להעלותם במסירות נפשם.

זכרון דברים דף לה מרבינו אלכסנדר מקאמרנא

עטרת חכמים

עיונים וביאורים מרבותינו זי"ע

ואתם הדבקים בהו"ה אלהיכם חיים קלכם היום (ד).

ידוע שיש ארבע יסודין בגוף בר נש, אש מים רוח עפר, אשר ממונו נמשך כל מדות טובות ורעות, כמבואר בשער הקדושה לרח"ו, יסוד האש, גאון וכעס, מים, תאות תענוגים רעים, רוח, הוללות והתפארות. עפר, עצבות ועצלות. ועליהם ממונה עון משחית אף חימה (זוה"ק ח"ב מא:).

וכשאדם זוכה להפכם לטוב, לאש גבוה ל'אהבה בתענוגים' (שיר השירים ז ז), 'בה' תתהלל נפשי' (תהלים

ראה למדתי אתכם חקים ומשפטים כאשר צוני הו"ה וגו' (ד ה)

דרשו חז"ל (חגיגה ז). מה אני בחנם אף אתם נמי בחנם ע"כ. א"כ לפי זה קשה במה יכולים להתפרנס עצמם התלמידי חכמים, וכן מלמדי תינוקות כשאסור להם להנות מזיו תורתם, לזה טוב להמלמד תינוקות להדריך את תלמידיו בדרך ארץ, היינו שידעו האיד לדבר עם כל אדם בדרך ארץ ולא בעזות מצח, וכיוצא בזה הרבה ענייני דרך ארץ שיש להמלמד תינוקות ללמד תכלית דרך ארץ, ועבור זה רשאי הוא לקבל שכר.

וקן ביתו פ"ב מ"ב אופן יט מרבינו אליעזר צבי מקאמרנא

שמע ישראל הו"ה אלהינו הו"ה אחד (ו ד)

היינו כדברי חכמנו"ל (ברכות יג:) שמע ישראל ד"א ד' אחד, זו קריאת שמע של רבי יהודה הנשיא. ולכאורה

מדוע של רבי יהודה הנשיא. ואמרת לפרש בס"ד כי שמע ישראל ד"א ד' אחד מרומז וא"ו סדרי משנה, היינו שמע הוא זרעים, שהיא אמונה (שבת לא.), אמונה הנשמע מפה לאוזן מאברהם אבינו ע"ה ראש למאמינים. ישראל מועד, כי ע"י ישראל מקדשים מועדים בבית דין, ולכן אומרים מקדש ישראל והומנים, הו"ה מרומז לסדר נשים, כי איש ואשה שכינה שרויה ביניהם, י"ה מן איש, ו"ה מן אשה, (כרש"י סוטה יז.), אלהינו הוא נזיקין כי הדיין נקרא אלקים כנודע, הו"ה מרומז על קדשים, כדברי זוה"ק דהכהנים היו מכוונים בשעת הקרבת הקרבנות כן לשם הו"ה, אחד טהרות, מי יתן טהור מטמא הלא אחד (אויב יד ד), וזה מרומז בו' תיבות של שמע ישראל ד"א ד' אחד וקריאת שמע של רבי יהודה הנשיא שהוא חיבר וא"ו סדרי משניות.

בית אבות עמ' עה מרבינו חיים יעקב מקאמרנא

יצחק גבריאל, יעקב נוריאל, רפאל אדם' במספר שלש עשרה פעם מז"ל, שלש עשר פעם מד"ה שבאמת (י"ג פעם מז"ל עם י"ג פעם מד"ה הם מכון מיכאל אברהם וכו'). אע"פ שאדם נולד תחת מזל ומדה, שנוטה לרע לכעס ולגאון ולחמימות הרע, יכול להמשיך על ידי זכות אבות לכפות המזל, ושם הנורא הו"ה שורה על האדם, שמקדש ארבע יסודות שלו, כמבואר בזהר, ובשער הקדושה.

ולכן מספר הפסוק ואתם הדבקים בהו"ה אלהיכם חיים כולכם היום' מספר השוה 'אש מים רוח עפר' עם שם הקדוש הו"ה, כשאדם זוכה לזכך מדותיו באמת, שורה עליו שם הקדוש, עם ארבע מלאכים מיכאל גבריאל נוריאל רפאל, מספר הפסוק, ואי אפשר לאדם להיות דבוק באלהיו באמת, אם לא ביוכך מדותיו, לסבול כל הרעות ולקבלם באהבה ובשמחה.

נתיב מצוותיך נתיב היחוד שביד ד אות ב מרבינו יצחק אייזיק מקאמרנא

לד ג), לעצוב על עונות, ולהתעצל בעבירה, ולדקדק איזה מצוה ואיזה עבירה, כי רשע גמור נואף ובעל תאוה, יותר טוב מן המלביץ פני חברו ברבים, המלשין ומבזה תלמיד חכם, שהוא נקרא אפיקורס, שאין לו חלק לעולם הבא (סנהדרין צט:), ולא עוד אלא שזה הרשע יודע שהוא רשע, ומתאנח על זה, ויש לו לב נשבר, והצר הצורך הזה המתגרה בצדיקייא, נעקר מן העולם הזה ומן העולם הבא בלי תשובה וחרטה.

ולכן בני העיקר הוא מדות טובות, עד שיתקדשו הארבע היסודות לטוב, ושורה עליהם ארבע מלאכים, מיכאל גבריאל רפאל נוריאל, שהם במספר השוה א"ש מ"ם ר"ח עפ"ר, שהם מקדשין היסודות דבר נש.

ומבואר בזהר (שם), נחתין עמיה ד' מלאכים בו', חד מיכאל בזכות אברהם, גבריאל בזכות יצחק, נוריאל בזכות יעקב, רפאל בזכות אדם קדמא, ומספר 'אברהם מיכאל,

של הגלות, לזה ביקש שיהיה עתה הגאולה השלמה, גאולה זו שתהיה אחר כל הדינים. וזהו אשר בעבר הירדן בקשתי שאני אראה עתה את הארץ אשר בעבר הירדן, ולא יהיה עוד שום גלות.

ההר הטוב הזה והלבנון כלומר ההר, ה' ראשונה הוא ה' עלאה, בינה, וה' שניה הוא מלכות, ור' הוא שם אלהים של בינה, שמשם הוא ראשית שם אלהים, ומלכות ג"כ נקראת אלהים, כנודע. וזהו ההר מלכות ובינה. הטוב אין טוב אלא צדיק, היינו צדיק עליון של חכמה, וצדיק תחתון של ת"ת ז"א קדישין. וזהו הטוב הזה שהוא ת"ת. והלבנון לובן העליון, לובן החכמה. וזהו היחוד בשלמות כל ד' אותיות הו"ה ב"ה, או"א תו"מ. וזהו תפלת משה רבינו שיעבור תפלתו להיכל הפנימי. ואראה את הארץ הטובה אשר בעבר הירדן. היינו אחר הירדן, ולא יהיה עוד שום גלות, אלא שיהיה עתה ג"כ ההר הטוב הזה והלבנון לובן החכמה, שיתלבנו על העונות והחטאים של ישראל, והבן. ויש להקשות מהו שאמר משה רבינו ואראה את הארץ הרי הקב"ה ג"כ אמר למשה שיראה את הארץ כדכתיב

'ויאמר ה' אל משה עלה אר הר העברים הזה וראה את הארץ אשר נתתי לבני ישראל (במדבר יז יב). וכן כתיב 'עלה אל הר העברים הזה רבו אשר בארץ מואב אשר על פני ירחו וראה את ארץ כנען אשר אשר אני נתן לבני ישראל לאחוז' (דברים לב מט). 'כי מנגד תראה את הארץ, ושמה לא תבוא אל הארץ אשר אני נתן לבני ישראל' (שם נב). א"כ לפי זה היאך היה משה רבינו אומר כאן אעברה נא ואראה את הארץ הטובה, הרי הוא היה רוצה לבוא שם ממש, ולא בראיה בעלמא, אלא כאן מיירי כמו שכתבתי, שמיירי שמשם היה רוצה שתהיה הגאולה השלמה, ולא יחרב בית ראשון ושני, ולא יהיה הגלות הארוך הזה, לזה דיין ואמר כאן הארץ הטובה היינו שיהיה מעתה אחר כל הברור הטוב, ויתעלה הקדושה למעלה למעלה, והקליפות יפלו למטה בלי תקומה לעולם, כמו שיהיה ממש לתעיד לבוא בימי משיח צדקנו. וזהו שאמר הכתוב הקדוש ואראה את הארץ הטובה דייקא, בלי שום תערובת כלל, אבל לא היה רוצה דייקא לבוא, כי במילא כשיהיה נמתק בקשה זו, היה בא לארץ ישראל, והבן.

בן בית' מרבינו אליעזר צבי מקאמרנא

עטרת רז

רזי תורה מרבותינו זי"ע

אעברה נא ואראה את הארץ הטובה אשר בעבר הירדן הקהר הטוב הזה וסלקנו (ג כה)

כלומר, כאן התחיל משה רבינו להתפלל שתהיה הגאולה השלמה, ולא יהיה שום גלות לעולם, לא ביון ולא בבבל ולא באדום, כי ראה כמה צרות רבות שיעברו על ישראל ר"ל. לזה אמר בקשה להשי"ת שהוא רחום וחונן אעברה נא שהיא תפלה שיעבור התפלה שלו, שהוא מתפלל עתה עבור כל כללות ישראל, שתהיה הגאולה השלמה, שיעבור התפלה הזו עד היכל הפנימי, כדי שלא יוכל שום מקטרג וחיצונים וקליפות לעכב תפלתו, לזה ביקש שיעביר את תפלתו מהם. ואם לא יהיה שום מקטרג, אז בודאי אני נענה בתפילתי, ואראה את הארץ הטובה אשר בעבר הירדן כנודע שירדן הוא דינים תקיפין

עטרת זקנים

יומא דהילולא ממאורי הדורות

רבינו הגאון הקדוש רבי אברהם מרדכי בן רבי בנימין זאב יעקב מפינטשוב זיע"א י"ז מנחם אב תקפ"ד

חותן רבינו הגאון הקדוש רבי יצחק אייזיק מקאמרנא זיע"א בעל ה'היכל הברכה'

כפי ישרים תתרומום

דברי שבת והערכה מגדולי דורו על גדולתו כפי שהובא בספר 'רוא דמאיר'

זידיטשוב.

רבינו הגאון הקדוש רבי צבי הירש מזידיטשוב בעל הצבי לצדיק אמר עליו שהיה יכול להחיות מתים.

קאמרנא

חתנו רבינו הגאון הקדוש רבי יצחק אייזיק מקאמרנא בעל ההיכל הברכה אמר עליו שיש לו נשמת ירמיה הנביא. וכן סיפר שפעם אחת רצה לפעול דבר ישועה בשביל כלל ישראל ועשה עליית נשמה, וראה שם היכל עם אור גדול, ונכנס בו וראה בשם היהודי הקדוש מפשיסחא, ביקש ממנו אודות הדבר הזה, והשיבו כי גזירה היא מהקב"ה, שאלוהו היכן הוא היכלו של מורי חמי, הראה לו למעלה בעולמות, ופחד רבינו ללכת עוד למעלה.

גם אמר שהיה בהרבה בית מדרשות אצל צדיקי הדור גדולים וקדושים, ולא הרגיש קדושה גדולה כמו בבית מדרשו של חמיו.

כאשר בא הרה"ק רבי מאיר מחעמלינק, לעשות שידוך עם אחד ממשפחת הפינטשובער, הסכים לכל דרישת המחוקת, ואמר שמפני כך הוא עושה כן ששמע מרבו הקאמארנער, שלעתיד לבוא יהיה שנים בעיר ואחד ממשפחה, והכוונה הוא על משפחת חותנו הפינטשובער.

אפטא

הרה"ק רבי אברהם יהושע העשיל מאפטא בעל האוהב ישראל אמר לו הייתי רוצה שתמלאו מקומי באפטא, ולפי גודל החריפות שלכם היה לכם להיות רבי בימי הרבי רבי אלימלך זיע"א.

לובלין

כאשר הביא הרה"ק רבי דוד מלעלוב את הרה"ק רבי חיים דוד דאקטער מפיטערקוב, לרבו החווה רבי יעקב יצחק מלובלין לעשותו בעל תשובה, אמר אין אנו יכולים לפעול לכו אצל הפינטשובער והוא בכוחו לפעול, וכן היה שהיה אצלו למעלה משנתיים ימים ונעשה בעל תשובה מפורסם.

פעם אחת ישבו יחד רבי אברהם מרדכי מפינטשוב, עם רבו הרה"ק החווה רבי יעקב יצחק מלובלין, והרה"ק רבי נפתלי מראפשיץ, ואמר החווה בשמים אין שום יחוס אלא

אם הוא קרוב להפינטשובער, ותיכף הראה הראפשיצער את סדר יחוסו שהוא קרובו של הפינטשובער.

סטערעליסק

הרה"ק רבי אורי השרף מסטרעליסק קודם פטירתו אמר לתלמידיו אם תוכלו לפעול אצל רבי אברהם מרדכי מפינטשוב שיקבע דירתו בכאן, אז תדעו שיהיה לכם רבי כמוני.

פשיסחא

הרה"ק רבי יעקב יצחק היהודי הקדוש מפשיסחא כששאל פעם מרבי אברהם מרדכי מפינטשוב את הלילקע ציבעך (המקטרת) והריח בו, אמר אח"כ לרבו החווה רבי יעקב יצחק מלובלין כי הפינטשובער מקטיר קטורת במקטרתו.

כן היה שולח בכל שנה אחד מגדולי תלמידיו, לראות עבודת הקפות אצל הפינטשובער.

ובלשון חסידים תתקדש

סיפורי מופת מגדלותו וקדושתו כפי שהובא בספר 'רוא דמאיר'

תורת אמת בפיהו

אחד מחסידיו רבי שניאור זלמן מלאדי בעל התניא היה דר בעיר פינטשוב, פעם שמע דרוש אחד עמוק מאוד מהפינטשובער על שלוש עשרה מדות שקשור עם שלוש עשרה מידותיו של הקב"ה, וכשסיים המאמר נכנס בחדר של חתנו רבינו ההיכל הברכה והתחיל לרקוד בשמחה גדולה מזה, ופעם ציוה לו הפינטשובער שיסע גם לשאר צדיקים, אך לא ארכו הימים ובא בחזרה ואמר הייתי אצל כמה וכמה צדיקים ודברי תורתם אין להם דמיון לתורת הפינטשובער.

על כוס יין

פעם אחת כשישב בסעודת ראש חודש יחד עם הרה"ק רבי מאיר מאפטא, הביא רבי לייבוש העשקים מוכר היין, יין על השולחן, וכשמוזג הפינטשובער הכוס ולקחו בידו, שאל לייבוש מהיכן לקחת זאת, ונזכר שלקח זאת ממקום שעומד סתם יינם.

גשם נדבות

סיפר בנו הרה"ק רבי יוסף דוד, פעם אחת ירד גשם גדול מאוד, וציוה לו אביו שיצא לחוץ ויאמר שיפסק הגשם בעדו, וכן היה.

ועוד סיפר שפעם אחת ירד גשם גדול מאוד, ופתח אביו החלון ואמר, הגשם אינו נצרך בעולם רק הוא יורד בשביל קלמישיל (היינו רבי קלונימוס קלמן בעל המאור ושמש) שקיבל מעות מסוחר דאנציג, ואמר הפינטשובער 'גשם נדבות', גשם שבא בשביל נדבות, 'תניף אלוקים', ותיכף ומיד חדל הגשם.

עולם הנגינה

החסיד רבי מאיר שערניצס, התנצל תמיד לפני רבו הפינטשובער שאין לו פרנסה והוא עני ואביון, פעם אחת אמר לו אין לי כשבילך עצה אחרת אלא אקשר אותך לעולם הניגון, ויהיה לך מזה פרנסה, וכן היה, פעם אחת היה אצל הרה"ק רבי מאיר מאפטא אמר לו האפטאר תשיר לפני זמר נאה, וכאשר שב לביתו החזן נפסק ממנו הקול לגמרי, ובא בבכי לפני רבו, אמר לו רבו האם קשרתי

לך לעולם הניגון בשביל רבי מאירל אפטאר, ועד סוף ימיו לא היה יכול לזמר.

בשר כשר

פעם אחת הביא אשה אחת אווז שחוטת אל ביתו, וכשעבר הפינטשובער דרך האווז, אמר שהאווז נתנה קולה שהיא אינה שחוטת, ושלחו לקרוא לאשה ואמרה שרבי משה השו"ב שחטה, שלח לקרוא לרבי משה שוחט, ואמר שאינו מכיר כלל האשה הזאת שהייתה היום לפניו, והתוודתה האשה הזאת שעשתה זאת נבילה.

סמנו"ט

פעם אחת היו אצלו הרבה צדיקים על שבת קודש, ובתוך שנתו אמר רבש"ע הושיעה נא שאוכל לכסות ביתי בסמנו"ט, ושמעו הצדיקים וביאור דבריו שסמנו"ט ר"ת סור מרע ועשה טוב.

הצלה

פעם אחת באמצע התפילה יצא הפינטשובער ורץ אל עבר החלון, לאחר התפילה שאלו על מה ואמר שברגע הזה היה הגרויסער לייב מפינטשוב על עגלה בדרך מקראקא, ונפל מהעגלה לתחת העגלה ויצא להצילו, ולאחמ"כ כשהזר הגרויסער לייב סיפר שהרגיש איך הפינטשעבער מוציאו מתחת העגלה ומצילו.

מעשה נורא

קודם הסתלקותו אמר לכל לקבור י"ב אמות סביב קברו, ואנשי החברה קדישא עברו על זה, וכשהגיע חתנו רבינו ההיכל הברכה להשתטח על ציונו אמר שכל אלה שנקברו כאן בתוך ה"ב אמות, אינם נמצאים בכאן כלל.

מפי תלמידו חתנו רבינו בעל ההיכל הברכה

ובתוך כך נסתלק מורי חמי ז"ל, ונשארתו משתומם, כי מורי חמי היה צדיק גמור וקדוש, מורי בחסידות ויראה.

'מגילת סתרים' מרבינו יצחק אייזיק מקאמרנא זיע"א ואמר חותני, שאי אפשר שום השגה, למי שאין מקבל הכנעה, לפני מי שאומר לו התורה.

'וזה ח' פרשת ויחי' מרבינו יצחק אייזיק מקאמרנא זיע"א

מפי בתו הרבנית מרת גיטל ע"ה

אמי מורתי הרבנית הצדיקת החכמת הישרה והיקרה מרת גיטל תחי', בת הרב הקדוש צדיק מופת הדור מו"ה אברהם מרדכי זלה"ה מפינטשוב, שהוא הדריכה, ואמר לה בבקשה ממך, שלא תצאי כל ימי חיך לשוק לדבר עם איזה אדם, או לראות איזה עניין שיש בשוק וברחוב, ובפרט בשבת ויום טוב אל תצאי אפילו אמה אחת מביתך, אלא אם כן הוא לדבר גדול או רשאי את לילך, ותיכף ומיד לחזור לביתך, ואמר לה בזה הלשון 'ווער עס יצט אונטער דער מזוזה, ווערט נישט מבוזה'.

'זקן ביתו' אבות פ"א מו"ה מרבינו אליעזר צבי מקאמרנא זיע"א איזו חכם הרואה את הנולד, לחשוב ולהרגיל עצמו בכל עשיותיו, שיהא רואה את הנולד, ועבור זה הוא ניצל תמיד מכל מכשול, וכך שמעתי מאמי הרבנית הצדקנית המוחכמת בצדקתה מרת גיטל תחי', שהיא שמעה מאא"ז הרב הצדיק הקדוש מו"ה אברהם מרדכי זלה"ה מפינטשוב, הזה הלשון 'פאר זעהן שטאט נישט, נאך זעהן העלפט נישט'.

'זקן ביתו' פ"ב מו"ה מרבינו אליעזר צבי מקאמרנא זיע"א

עטרת החסידות

מספרי רבותינו הקדושים זי"ע

ואהבת את ה' אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאריךך (דברים ו ה)

מצות אהבת הבורא

מצות עשה לאהוב את השם יתברך. 'אהבה בכל לב אהבה בכל נפש אהבה בכל מאד מספר שבת' שנאמר (דברים ו ה) 'ואהבת את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאריךך'...

וסוד 'אהב' ה' יהוה אהב' ה' אדני' ששה פעם עולה שב'ת שכל מה שמכנין אהבה בכל ששת ימים, יאיר אור השבת... כי בריאות עולם היה על ידי דין שהוא סוד הצימצום, לכך דיני ויסורי אדם הם גוף אל הנשמה וחיות הרוחניות, כי אם לא היה הדין לא היה אפשר בריאות עולם, כי הכל היה חוזר לשורשו באהבה עזה, ודיני ויסורי אדם הגורמין אהבה, הם גוף אל החיות ואהבה שלא יצא נפשו בדבור.

וכשחאדם מקבל היסורין באהבה ובשמחה, שהוא בחינות החיות והרוחניות שמחה ואהבה, על ידי זה מקרב ומקשר ומדבק הגוף אל הנשמה שהוא החיות הרוחני ונתבטל הדין. וזה היה עיקר בריאה להאציל ולברוא 'בני בכורי ישראל' (שמות ד כב), שיהיה דעתו כלול מחסדים וגבורת, דע את אלהי אביך על ידי חסדים וגבורת, לפעמים על ידי ביטוש וקבלת יסורין באהבה, לפעמים על ידי השפעות החסד, לפי מה שגזרה חכמתו יתברך בהשגחה נפלאה...

ואם חס ושלום בהיפוך שאינו מקבל בשמחה דוחה הגוף שלו מן החיות, לכך אמרה תורה עצה היעוצה לאדם ואהבת את יהוה אלהיך שהוא בחינות דין, אלף למד הי יוד כף, סודו חמש פעם דין ש"כ, ונימתק בסוד חס"ד 'אברהם' (ג' ש"ד) אוהבי' (ישעיה מא ה), ולקבלו בשמחה ואהבה...

'אוצר החיים' דברים דף לח:

תכלית ותועלת אהבת הבורא

הקשה מורי מרן הריב"ש טוב (תולדות יעקב יוסף עקב אות ב'), מה זה לו יתברך תועלת שנאהב אותו, יתוש ורמה ותולעה כמונו, אם יאהב למלך גדול ונורא, מה זה נחשב ללא כלום הוא אהבה שלנו להש"י. ובאמת בריאות [ה]עולם [היה] ע"י צימצום ודין, ודיני ויסורי אדם הם גוף אל

הנשמה רוחניות, וכשחאדם מקבל דינים ויסורין באהבה ובשמחה על ידי חיות אור אין סוף, הוא מקרב ומקשר ומדבק הגוף אל הנשמה שהוא חיות רוחניות, שכל צימצום ודין שצימצום עצמו מכתרא אל כתר, הכל לטובה להיטב לברואיו, שיוכלו ליהנות מאורו, מתוק האור וטוב.

ואז נתמתק הדין בחסד ובטוב, שכן הדין חסד גדול לצמצום עצמו, להיטב לנו מטובו ואורו הגדול לשפלים כמונו, ואז בקבלה באהבה הכל בלב טוב נתבטל הדין, שהרי הוא באמת חסד גדול. וח"ו אם דוחה היסורין מבלי לקבלם בלב טוב, דוחה הגוף והצימצום מבלי לקבל חסד ואור הטוב וכל השפעות. לכך עצה היעוצה 'ואהבת את ה' אלהיך' (דברים א ה) [אותיות] 'את' והב בסופה' (במדבר כא יד) בסופה ובסערה דרכו (נחום א ג), שהוא בחינות דין לקבל בשמחה, ולקשרו אל האור הנשמה על ידי 'ואהבת' 'את' והב' [ב' פעמים אור], וזה נבנה השכינה... וכשמסלק צערו ע"י שהוא בעיניו 'אין' בטל לגמרי, ומתרעם על צער השכינה תרעומין דשכינתא, ממשיך מטי ולא מטי החיות הראוי והאור להחיות נפש כל חי שלמעלה, שלא יתבטל מרוב אור.

'זהר חי' ח"ה דף קסט.

אהבת ה' באה ע"י פרישות

כל מה שמתרחק עצמו מתענוגי עוה"ז, כך נותנין לו תענוג עוה"ב אהבה בתענוגים, ובכל דבר קטן שמניח תאות אהבה השפילה מיראת קונו, מכניע ענף הרע ומגביה ענף של קדושת נפשו, ואז נמשך הארה ודביקות על נפש אדם אהבה בתענוגים.

'נוצר חסד' אבות ו, ב אהבה א

באהבת ה' יוכה לידבק בצדיק אמת

מי שיש בו אהבה באמת להש"י ולבו זך ואמת, נפשו בעצמו מוליך אותו שידבק בצדיק האמת. ומי שהוא ערב רב ולבו כל עמו והכל משפה ולחוזן, לבו מושך לזה שהוא מערב רב... ומעתה הבחירה חפשיות...

'היכל הברכה' בראשית דף רמז:

באהבת ה' מסתלק ממנו כל הדינים

להיות מאמין שבכל תנועה קטנה וגדולה אלופו של עולם גנוז ועומד שם ובוהן לבות וכליות. ובאמונה זאת יקבל הכל באהבה ובשמחה ושמח בחלקו, והוא בעיניו שפל ונביזה ממש פחות שבפחותים מכל בריה שבעולם,

ובזה מסתלקין ממנו כל הדינים, וקרוב לבוא למדריגות התפשטות הגשמיות...

'היכל הברכה' שמות דף שיח.

באהבת ה' דוחה הקליפות

ואתם אחיי דעו וראו, שכל הדינים והסיגים והקליפות רוצים להתאחו ח"ו בעת תתייחד הנפש מנפשות בני ישראל לאביהם שבשמים... ועל ידי התעוררות האהבה הגדולה רשפי אש שלהבת יה נדחים הקליפות.

'אוצר החיים' ויקרא דף נט:

אהבת ה' וישראל הם אחד

הנשמות שלנו מעולם התיקון, שכלם אהבה ואחוה ביניהם 'ואהבת את ה' אלהיך' (דברים ו ה) במספר 'ואהבת לרעך כמוך אני ה' (ויקרא יט יח), אהבת הש"י אהבת ישראל... כי אהבת ישראל ורעים תלוי בקשר יחד עם אהבת הקב"ה.

'זהר חי' ח"ה דף קי:

ואהבת לרעך כמוך אני ה' (ויקרא יט יח). 'ואהבת לרעך כמוך', כלל גדול כולל כל התורה, במספר השוה עם 'ואהבת את ה' אלהיך' (דברים ו ה), ואין שום דבר בא לפני אדם, ולא שום בריה שיהיה במקרה, ומסתמא יש בו חלק נפשך כמוס ועמוס בהסתר, אפילו השונאים והמקטריגים יש בהם צפון וגנוז איזה חלק נפשך, ותבין זה מ'אני יהוה', שהוא גנוז ומלא בכל ההוה שבעולם, אפילו אצל הרשעים...

'נתיב מצותיך' תורה א, כו

אהבה במספר שבת

'אהבה בכל לב אהבה בכל נפש אהבה בכל מאד', עולה 'שבת'. לאהבה ולאור וחיות אלהות 'אהבה בתענוגים'....

'זהר חי' ח"ה דף לו:

ואהבת את ה' אלהיך

ואהבת את ה' אלהיך וגו' (דברים ו ה) לכך בישראל נאמר 'ואהבת את' [אות הקטן ביותר ואות הגדול ביותר שיהיו שוין] דייקא להפוך כל אהבת רעות לטוב, אפילו אהבה השפילה שבשפלות לדבר איסור ערוה וכיוצא בו, יעמוד בנסיון ולא יעבור על התורה אפילו בדבר קטן, אז נהפך אצלו אהבה רעה לאהבה בתענוגים (שיר השירים יז), וכן 'ועבדתם א"ת' (שמות כג כה) לעבוד הש"י בלב שלם בכל המדריגות קטן וגדול, 'קחו לכם תבן' (שמות ה יא) התבוננת לעבודה 'מאשר תמצאו' כפי המציאות.

'זהר חי' ח"ה דף כז.